
ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

УДК 351:061.1ЄС

DOI: <https://doi.org/10.32782/2708-0366/2026.28.39>

Тюріна Д.М.

доктор наук з державного управління, доцент,
професор кафедри економіки та публічного управління,
Національний аерокосмічний університет
«Харківський авіаційний інститут»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1506-5849>

Tiurina Dina

National Aerospace University "Kharkiv Aviation Institute"

ІНСТИТУЦІЙНА ТРАНСФОРМАЦІЯ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ В ПРОЦЕСІ ВСТУПУ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

INSTITUTIONAL TRANSFORMATION OF UKRAINE'S PUBLIC AUTHORITIES IN THE PROCESS OF ACCESSION TO THE EUROPEAN UNION

У статті досліджено інституційну трансформацію органів публічної влади України в процесі вступу до Європейського Союзу. Обґрунтовано, що сучасні трансформаційні процеси мають комплексний характер і охоплюють правові, організаційні, функціональні, кадрові, цифрові та ціннісні зміни. Визначено ключові напрями трансформації, серед яких модернізація центральних органів виконавчої влади, удосконалення адміністративних процедур, впровадження принципів належного врядування, професіоналізація державної служби, поглиблення децентралізації, розвиток цифрових сервісів і посилення підзвітності. Доведено, що успішність інституційного оновлення залежить від поєднання узгодження законодавства з правом ЄС, інституційного зміцнення та здатності органів влади ефективно функціонувати в умовах воєнних і повоєнних викликів.

Ключові слова: інституційна трансформація, органи публічної влади, публічне управління, європейська інтеграція, вступ до Європейського Союзу, децентралізація, цифровізація, адміністративні процедури, державна служба, механізми.

The article examines the institutional transformation of Ukraine's public authorities in the process of accession to the European Union. It is substantiated that this transformation is a systemic and multidimensional process covering legal, organizational, functional, personnel, digital, and value-based changes in public administration. The study identifies the main directions of institutional renewal, including modernization of central executive bodies, improvement of administrative procedures, implementation of the principles of good governance, professionalization of the civil service, development of human resource management, deepening of decentralization, clarification of the division of powers between levels of government, strengthening of local self-government, expansion of digital public services, and enhancement of accountability and anti-corruption resilience. Particular attention is paid to the role of the Law of Ukraine "On Administrative Procedure", European administrative standards, SIGMA principles, and the Council of Europe framework as conceptual foundations for institutional change. It is proved that European integration acts not only as a foreign policy priority, but also

© Тюріна Д.М., 2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

---

as an internal driver of comprehensive modernization of the entire system of public authority. The author emphasizes that the effectiveness of institutional transformation depends on the ability of the state to combine approximation of legislation to EU law, institutional strengthening, personnel renewal, transparency of decision-making, citizen participation, digital modernization, and the capacity to function under wartime and post-war recovery challenges. The scientific novelty lies in the comprehensive generalization of the directions of institutional transformation as an integral multilevel system oriented toward the European administrative space. The practical value of the study lies in the possibility of using its conclusions to improve public administration reforms, strengthen institutional capacity, and support Ukraine's successful movement toward EU membership.

Keywords: *institutional transformation, public authorities, public administration, European integration, accession to the European Union, decentralization, digitalization, administrative procedures, civil service, mechanisms.*

Постановка проблеми. Інституційна трансформація органів публічної влади України в процесі вступу до Європейського Союзу є однією з ключових умов успішної реалізації євроінтеграційного курсу держави. Актуальність цієї проблематики суттєво посилилася після набуття Україною статусу країни-кандидата та офіційного відкриття переговорів про вступ до ЄС 25 червня 2024 року, що перевело євроінтеграційні процеси із площини політичних декларацій у площину системних інституційних змін.

У таких умовах органи публічної влади мають забезпечити не лише адаптацію національного законодавства до *acquis communautaire*, а й глибоке оновлення власної інституційної архітектури, функціональних механізмів, кадрового потенціалу, процедур ухвалення рішень і моделей взаємодії з громадянами та бізнесом. Європейська Комісія у звіті щодо України за 2025 рік наголошує на важливості реформ у сфері публічного адміністрування, верховенства права, державної служби, координації політики та багаторівневого врядування як складових підготовки до членства в ЄС.

Особливість сучасного етапу полягає в тому, що трансформація органів публічної влади України відбувається одночасно під впливом кількох взаємопов'язаних чинників: воєнного стану, потреб післявоєнного відновлення, цифровізації державного управління, децентралізації, а також необхідності виконання критеріїв членства в Європейському Союзі. За оцінками SIGMA, для України пріоритетними залишаються підвищення спроможності уряду до вироблення політики, зміцнення підзвітності, професіоналізація державної служби, якість надання публічних послуг і послідовне впровадження реформи публічного адміністрування.

Попри наявний прогрес, проблема залишається складною і багатовимірною, оскільки йдеться не лише про модернізацію окремих інституцій, а про перехід до нової моделі публічного врядування, заснованої на принципах верховенства права, належного адміністрування, прозорості, підзвітності, сервісної орієнтованості та інституційної стійкості. Саме тому наукове осмислення інституційної трансформації органів публічної влади України в процесі вступу до ЄС є важливим як для розвитку теорії публічного управління, так і для вироблення практичних рекомендацій щодо вдосконалення державної політики у сфері європейської інтеграції.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика інституційної трансформації органів публічної влади України в процесі вступу до Європейського Союзу знайшла відображення у працях вітчизняних науковців, які досліджують питання адаптації публічного управління до європейських стандартів, гармонізації національної системи врядування з європейським адміністративним простором, реформування адміністративних процедур, впровадження принципів належного врядування, а також розвитку децентралізації та місцевого самоврядування. Зокрема, вагоме значення для осмислення трансформації системи публічного управління в умовах європейської інтеграції мають наукові розвідки А. Мельничука [6], який акцентує увагу на адаптації публічного управління України до міжнародних інтеграційних процесів та визначає пріоритетні напрями його реформування; В. Остап'яка та І. Мельника [10], які

обґрунтовують необхідність гармонізації публічної політики України з європейським адміністративним простором, зокрема через запровадження європейських адміністративних процедур; А. Данілкової, Є. Шелест, О. Мантур-Чубатої [1], які розглядають імплементацію концепції Good Governance у практику публічного управління України та аналізують синергію міжнародних стандартів врядування й інституційної доброчесності.

Щодо проблематики децентралізації публічної влади, реформування місцевого самоврядування та розмежування повноважень між різними рівнями влади, то вона розроблялася у працях М. Зайцевої [2], О. Мостовенка [8], М. Зінченка [8], В. Нестеровича [9], М. Антоненко [9], І. Міщук [7], І. Канцур [3], Л. Гацької [3], Н. Мірко [3] та інших. У зазначених дослідженнях децентралізація розглядається як важливий інструмент модернізації публічної влади, наближення її до європейських стандартів, утвердження принципів субсидіарності, розвитку спроможних територіальних громад, зміцнення адміністративно-правового забезпечення діяльності органів місцевого самоврядування та вдосконалення механізмів взаємодії між центральною і місцевою владою.

Окремий напрям наукового пошуку становлять дослідження, присвячені узгодженню законодавства України з правом Європейського Союзу, пристосуванню правових та організаційних механізмів до правової системи Європейського Союзу, а також аналізу бар'єрів і проблем цього процесу. Цим питанням присвячено праці О. Макаренка, Р. Палагусинця, О. Кравченка [4], у яких обґрунтовується, що гармонізація законодавства з нормами ЄС є складним багаторівневим процесом, який потребує посилення адміністративної спроможності, подолання корупційних ризиків, підвищення прозорості законодавчого процесу та забезпечення ефективної імплементації ухвалених рішень.

Крім того, у світлі визначення інституційних засад трансформації органів публічної влади України важливими є наукові підходи, пов'язані з запровадженням європейських принципів належного врядування, правової визначеності, відкритості, підзвітності, цифровізації та людиноцентризму в діяльності органів публічної влади. У цьому контексті особливого значення набувають дослідження, у яких розкривається роль Закону України «Про адміністративну процедуру», принципів європейського адміністративного простору, стандартів Ради Європи, SIGMA, OECD та інших міжнародних рамок, що формують концептуальну основу оновлення української системи публічного управління [10; 11; 13].

Не применшуючи вагомості наукових результатів зазначених учених, слід відзначити, що більшість наявних праць зосереджується переважно на окремих аспектах досліджуваної проблеми, зокрема на адаптації публічного управління до стандартів ЄС, децентралізації, адміністративно-правовому забезпеченні місцевого самоврядування, запровадження концепції належного врядування або узгодження законодавства. Водночас недостатньо розробленими залишаються питання комплексного осмислення інституційної трансформації органів публічної влади України саме як цілісної багаторівневої системи в умовах відкриття переговорного процесу щодо вступу до Європейського Союзу, воєнного стану, повоєнного відновлення та одночасної імплементації європейських адміністративних стандартів. Саме це зумовлює необхідність подальшої наукової розробки теоретичних і прикладних засад інституційної трансформації органів публічної влади України в процесі вступу до Європейського Союзу, а також системного визначення взаємозв'язків між її правовими, організаційними, функціональними та ціннісними компонентами.

Формулювання цілей статті. Метою статті є дослідження та систематизація основних напрямів інституційної трансформації органів публічної влади України в умовах європейської інтеграції, а також з'ясування впливу цього процесу на модернізацію системи публічного управління відповідно до вимог Європейського Союзу.

Виклад основного матеріалу. Процес вступу України до Європейського Союзу зумовлює не фрагментарне вдосконалення окремих управлінських інститутів, а системну інституційну трансформацію органів публічної влади. Її сутність полягає у переході від переважно адміністративно-командної, процедурно фрагментованої та надмірно централізованої моделі врядування до моделі, що базується на принципах належного врядування, правової визначеності, підзвітності, сервісної орієнтованості, децентралізації та інституційної стійкості. У наукових працях, поданих до аналізу, простежується спільна позиція: європейська інтеграція України вимагає не лише гармонізації законодавства, а й глибокої перебудови функцій, повноважень, процедур і управлінської культури всієї системи публічної влади.

Одним із ключових вимірів такої трансформації є зміна інституційної ролі центральних органів виконавчої влади. У сучасних умовах вони мають відійти від моделі поточного адміністративного втручання та зосередитися на формуванні державної політики, стратегічному плануванні, координації реформ, моніторингу результатів і забезпеченні узгодженості рішень із європейськими стандартами. У дослідженні А. Мельничука [6] підкреслено, що адаптація українського публічного управління до міжнародних інтеграційних процесів охоплює зосередження міністерств на формуванні державної політики, підвищення якості державних рішень, чітке підпорядкування та розмежування функцій держави на національному рівні, удосконалення надання адміністративних послуг і формування професійної державної служби. Саме ці напрями фактично визначають нову архітектуру центрального рівня публічної влади в контексті євроінтеграції.

Інституційна трансформація неможлива без зміни правової основи діяльності органів влади. У цьому зв'язку особливе значення має Закон України «Про адміністративну процедуру», який в аналізованих працях справедливо розглядається як одна з базових реформ у системі публічного управління [11]. Його значення полягає в тому, що він закладає універсальні стандарти взаємодії органів влади з фізичними та юридичними особами, переводячи адміністративну діяльність із площини відомчої дискреції у площину чітких, передбачуваних і справедливих процедур. Як наголошують В. Остап'як та І. Мельник, імплементація цього Закону вимагає комплексної трансформації управлінських підходів, навчання посадовців, перегляду внутрішніх процедур органів влади та цифрової модернізації [10]. Отже, інституційне оновлення виявляється не лише у зміні структури органів, а й у зміні логіки їх повсякденної діяльності: від домінування владного розсуду – до процедури, заснованої на законності, прозорості та повазі до прав людини.

Важливим напрямом інституційної трансформації є впровадження принципів належного врядування як нормативно-ціннісної основи функціонування органів публічної влади. У праці А. Данілкової, Є. Шелест та О. Мантур-Чубатої обґрунтовано, що сучасне українське публічне управління має спиратися на міжнародні стандарти, вироблені ООН, Радою Європи, SIGMA та OECD [1; 13]. Ідеться про такі засадничі принципи, як верховенство права, участь громадян, відкритість, підзвітність, ефективність, інклюзивність та орієнтація на результат. Це означає, що трансформація органів публічної влади в умовах вступу до ЄС має відбуватися не лише через зміну нормативної бази, а й через формування нової інституційної культури, у якій пріоритетом стають суспільна довіра, добросовісність, обґрунтованість рішень і здатність до самовдосконалення.

Окремим складником інституційної трансформації є реформування державної служби та системи управління людськими ресурсами. Модернізація органів публічної влади передбачає вдосконалення системи добору кадрів, запровадження єдиної системи оплати праці, розвиток системи підвищення кваліфікації державних службовців, а також використання інформаційних систем управління персоналом. Це свідчить про перехід від традиційної бюрократичної моделі, де кадрові питання часто вирішувалися

лися ситуативно, до професійної та меритократичної служби, яка повинна забезпечити інституційну стабільність і якість публічного управління. У контексті вступу до ЄС саме кадрова спроможність органів влади стає однією з ключових передумов ефективної імплементації європейських норм і процедур.

Суттєвий блок інституційних змін пов'язаний із децентралізацією та перерозподілом повноважень між центральним, регіональним і місцевим рівнями влади. У працях М. Зайцевої, О. Мостовенка та М. Зінченка, В. Нестеровича та М. Антоненко, І. Міщук децентралізація розглядається як ключовий механізм модернізації публічної влади, який забезпечує перехід від надмірно централізованої моделі управління до системи, побудованої на засадах субсидіарності, фінансової самодостатності та відповідальності територіальних громад [2; 8; 9; 7]. При цьому децентралізація тлумачиться не лише як адміністративно-територіальна реформа, а як глибока інституційна перебудова, що охоплює розмежування завдань і функцій, передачу частини повноважень на нижчі рівні, створення нових механізмів взаємодії між державою та громадами, а також формування спроможного місцевого самоврядування.

У цьому контексті особливо важливим є те, що децентралізація в умовах вступу до ЄС уже не може розглядатися ізольовано від загальної логіки європейського адміністративного простору [12]. У статті В. Нестеровича та М. Антоненко підкреслюється, що реформа децентралізації є однією з ключових умов гармонізації української управлінської системи з європейськими стандартами, а також що Європейська Комісія позитивно оцінює значні успіхи України у функціонуванні органів місцевого самоврядування навіть в умовах воєнного стану [9]. Водночас дослідники звертають увагу на проблеми, які потребують подальшого вирішення: чітке визначення критеріїв створення військових адміністрацій, розмежування повноважень центральної та місцевої влади, удосконалення нагляду за законністю рішень органів місцевого самоврядування, бюджетну прозорість і розвиток управлінської відповідальності. Таким чином, децентралізація на сучасному етапі набуває нового змісту: йдеться вже не стільки про передачу повноважень, скільки про вибудову збалансованої системи багаторівневого врядування.

Інституційна трансформація органів публічної влади також потребує оновлення механізмів взаємодії між місцевим самоврядуванням і місцевими органами виконавчої влади. У матеріалах зазначається, що реформування системи місцевих органів виконавчої влади має включати оновлення напрямів їхньої діяльності відповідно до повоєнних потреб, побудову якісної взаємодії між місцевими державними адміністраціями, органами місцевого самоврядування та територіальними підрозділами центральних органів виконавчої влади, а також підвищення професійного рівня працівників на місцях. Це означає, що трансформація публічної влади вимагає не лише передачі ресурсів громадам, а й чіткого визначення ролі держави як стратегічного координатора, який не дублює функції місцевого самоврядування, а забезпечує законність, узгодженість і цілісність політики.

Ще одним важливим виміром досліджуваної проблеми є гармонізація управлінської практики з європейським адміністративним простором. У працях В. Остап'яка та І. Мельника наголошено, що така гармонізація має не лише юридичний, а й ціннісний та культурний характер [10]. Йдеться про формування адміністративної культури, заснованої на служінні суспільству, повазі до людини, відкритості, прозорості й здатності до змін. У цьому сенсі інституційна трансформація органів публічної влади України має охоплювати не лише формальні зміни у структурі та повноваженнях, а й переосмислення самої ролі влади у суспільстві. Орган публічної влади в європейському розумінні – це не лише носій владних повноважень, а й гарант прав, провайдер публічних послуг, учасник публічного діалогу та інституція, відповідальна перед громадянами.

У сучасних умовах значного поштовху інституційній трансформації надає цифровізація. У статті А. Мельничука зазначено, що наближення України до стандартів

обслуговування рівня ЄС здійснюється через розвиток електронних послуг, системи онлайн-моніторингу якості надання адміністративних послуг, функціонування системи «Трембіта» та цифрових сервісів на платформі «Дія» [6]. Цифрова трансформація посилює спроможність органів публічної влади до оперативного обміну даними, стандартизації процедур, зменшення корупційних ризиків та підвищення доступності послуг для громадян і бізнесу. У контексті вступу до ЄС цифровізація виступає не допоміжним, а структуроутворюючим елементом модернізації інституцій.

Водночас аналіз поданих джерел дає змогу стверджувати, що трансформація органів публічної влади України відбувається в особливо складних умовах воєнного стану та повоєнного відновлення. Саме тому до традиційних завдань євроінтеграції додаються нові вимоги: інституційна стійкість, кризова гнучкість, швидка реакція на суспільні потреби, прозоре управління ресурсами відбудови, координація допомоги та відновлення довіри до держави. У цьому зв'язку В. Остап'як та І. Мельник слушно підкреслюють, що повоєнна відбудова має відбуватися не за логікою простого відтворення втраченого, а за принципом «відбудувати краще», з урахуванням європейських стандартів і довгострокової стабільності [10]. Відтак інституційна трансформація в Україні є не лише умовою вступу до ЄС, а й основою післявоєнної реконструкції держави.

Основні напрями інституційної трансформації органів публічної влади України в процесі вступу до Європейського Союзу представлено в таблиці 1.

Отже, наведені в таблиці напрями трансформації дають підстави стверджувати, що процес вступу України до Європейського Союзу зумовлює комплексне оновлення

Таблиця 1

Основні напрями інституційної трансформації органів публічної влади України в процесі вступу до Європейського Союзу

Напрямок інституційної трансформації	Зміст трансформаційних змін	Євроінтеграційне значення
1	2	3
Модернізація центральних органів виконавчої влади	Переорієнтація діяльності центральних органів виконавчої влади на стратегічне планування, формування державної політики, міжвідомчу координацію та моніторинг результативності управлінських рішень	Забезпечує інституційну спроможність держави до виконання зобов'язань у межах переговорного процесу та імплементації стандартів ЄС
Удосконалення адміністративно-правових засад діяльності органів публічної влади	Запровадження єдиних процедур прийняття адміністративних рішень, посилення правової визначеності, передбачуваності, мотивованості та процедурних гарантій для фізичних і юридичних осіб	Наближує національну систему публічного управління до принципів європейського адміністративного простору та верховенства права
Інституціоналізація принципів належного врядування	Упровадження принципів відкритості, підзвітності, ефективності, участі громадян, інклюзивності, добросовісності та орієнтації на суспільно значущий результат	Формує ціннісно-нормативне підґрунтя функціонування органів публічної влади відповідно до стандартів ЄС, Ради Європи, SIGMA та OECD
Професіоналізація державної служби	Розвиток професійного, політично нейтрального та компетентного корпусу державних службовців, удосконалення механізмів конкурсного добору, службового просування та професійного навчання	Сприяє утвердженню меритократичної моделі публічної служби, яка є необхідною умовою стабільності та ефективності публічної адміністрації

Закінчення таблиці 1

1	2	3
Розвиток системи управління людськими ресурсами	Упровадження сучасних інструментів кадрового менеджменту, цифрових систем обліку персоналу, функціональної класифікації посад і планування кадрового розвитку	Підвищує інституційну спроможність органів влади та забезпечує узгодження кадрової політики з європейськими стандартами управління персоналом
Поглиблення децентралізації публічної влади	Передача частини повноважень, ресурсів і відповідальності органам місцевого самоврядування, розвиток спроможності територіальних громад та розширення їх ролі в реалізації публічної політики	Забезпечує реалізацію принципу субсидіарності та сприяє формуванню багаторівневої моделі врядування, характерної для держав-членів ЄС
Упорядкування розмежування повноважень між рівнями влади	Чітке визначення компетенції центральних, регіональних і місцевих органів влади, усунення дублювання функцій, удосконалення координації між органами виконавчої влади та місцевого самоврядування	Сприяє збалансованості системи публічної влади та підвищує ефективність реалізації державної політики на різних рівнях управління
Посилення адміністративно-правового забезпечення місцевого самоврядування	Удосконалення правових механізмів діяльності органів місцевого самоврядування, міжмуніципального співробітництва, фінансової автономії та нагляду за законністю рішень	Створює правові передумови для функціонування місцевої демократії відповідно до Європейської хартії місцевого самоврядування
Цифрова трансформація публічного управління	Розвиток електронних послуг, інтегрованих цифрових платформ, міжвідомчого електронного обміну даними, автоматизації процедур і моніторингу якості публічних послуг	Підвищує доступність, прозорість та оперативність діяльності органів влади, а також знижує корупційні ризики відповідно до цифрових орієнтирів ЄС
Гармонізація управлінської культури з європейськими стандартами	Формування людиноцентричної моделі публічного управління, орієнтованої на права людини, повагу до гідності, відкритість, етичність та сервісний характер діяльності органів влади	Забезпечує не лише нормативне, а й ціннісне наближення системи публічного управління України до європейської моделі врядування
Посилення механізмів підзвітності та антикорупційної стійкості	Розвиток інструментів контролю, аудиту, прозорості, антикорупційних запобіжників та відповідальності органів публічної влади за результати діяльності	Сприяє зміцненню суспільної довіри, підвищенню якості врядування та відповідності критеріям ЄС у сфері верховенства права
Забезпечення інституційної стійкості в умовах війни та повоєнного відновлення	Посилення реформування органів публічної влади з потребами кризового управління, безперервності надання послуг, координації відбудови та адаптації до воєнних викликів	Підтверджує спроможність України здійснювати системні реформи в умовах кризи та створює основу для повоєнної модернізації за стандартами ЄС

Джерело: сформовано на основі [1–10; 12]

всієї системи органів публічної влади. Йдеться не лише про адаптацію законодавства, а й про глибоку інституційну перебудову, що охоплює зміну функціонального призначення органів влади, реформування державної служби, упровадження європейських адміністративних процедур, розвиток багаторівневого врядування, цифровізацію

управлінських процесів, посилення підзвітності та формування нової управлінської культури. У сукупності ці зміни формують підґрунтя для становлення в Україні ефективної, відкритої, стійкої та людиноцентричної системи публічного управління, здатної забезпечити реалізацію євроінтеграційного курсу держави.

Висновки. Зважаючи на розглянуті аспекти, можна підсумувати, що, інституційна трансформація органів публічної влади України в процесі вступу до Європейського Союзу постає як комплексний, багаторівневий і системний процес, що охоплює модернізацію центральних органів виконавчої влади, професіоналізацію державної служби, удосконалення адміністративних процедур, упровадження принципів належного врядування, поглиблення децентралізації, упорядкування розмежування повноважень між рівнями влади, цифрову трансформацію та формування нової управлінської культури. Проведені дослідження дали змогу узагальнити, що європейська інтеграція в сучасних умовах є не лише зовнішньополітичним пріоритетом України, а й внутрішнім механізмом глибокого оновлення всієї системи публічної влади на засадах відкритості, підзвітності, правової визначеності, людиноцентричності та інституційної стійкості.

На основі аналізу наукових підходів і сучасних трансформаційних практик встановлено, що успішність інституційної трансформації органів публічної влади України визначається здатністю держави поєднати правову гармонізацію з правовим доробком Європейського Союзу, інституційне зміцнення, кадрове оновлення, розвиток цифрових сервісів, підвищення прозорості управління, забезпечення участі громадян і спроможність функціонувати в умовах воєнних та повоєнних викликів.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в комплексному узагальненні напрямів інституційної трансформації органів публічної влади України в процесі вступу до Європейського Союзу як цілісної багаторівневої системи, що поєднує структурні, функціональні, правові, кадрові, цифрові та ціннісні компоненти. Це дає підстави розглядати інституційну трансформацію не як сукупність окремих реформ, а як системний процес формування нової моделі публічного управління, орієнтованої на європейський адміністративний простір і здатної забезпечити ефективне функціонування держави в умовах інтеграції, війни та повоєнного відновлення.

Перспективи подальших досліджень полягають у вивченні практичних механізмів імплементації європейських стандартів у діяльність органів публічної влади України та оцінюванні ефективності їх інституційної трансформації в умовах євроінтеграції, війни й повоєнного відновлення.

Список використаних джерел:

1. Данілкива А., Шелест Є., Мантур-Чубата О. Впровадження концепції Good Governance в практику публічного управління України: синергія міжнародних стандартів та академічних цінностей. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*. 2026. № 1. С. 440–447.
2. Зайцева М. Децентралізація публічної влади України в контексті євроінтеграційних процесів. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Міжнародні відносини*. 2022. № 2 (56). С. 37–40.
3. Канцур І. Г., Гацька Л. П., Мірко Н. В. Шлях України до ЄС: реформування державного управління. *Інфраструктура ринку*. 2022. Вип. 68. С. 3–6.
4. Макаренко О. М., Палагусинець Р. В., Кравченко О. О. Аналіз проблем гармонізації законодавства України до ЄС впродовж усього періоду прагнення до євроінтеграції. Інвестиції: практика та досвід. 2023. № 10. С. 137–143.
5. Медведенко І. В. Стратегічні напрямки розвитку електронного урядування в Україні в контексті інтеграції до ЄС. *Таврійський науковий вісник. Серія: Економіка : наук. журн.* 2025. Вип. 26. С. 352–360.
6. Мельничук А. Адаптація публічного управління України до міжнародних інтеграційних процесів (європейський контекст). *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*. 2025. № 3. Том 2. С. 208–214.

7. Мішук І. В. Напрями реформування адміністративно-правового забезпечення діяльності місцевого самоврядування в контексті імплементації права ЄС. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2025. № 05, ч. 2. С. 228–232.

8. Мостовенко О. О., Зінченко М. М. Децентралізація та місцеве самоврядування. *Шляхи підвищення ефективності будівництва в умовах формування ринкових відносин*. 2021. Вип. 47 (2). С. 64–71.

9. Нестерович В. Ф., Антоненко М. І. Децентралізація у світлі євроінтеграції: досвід окремих країн Європи для України. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2024. № 2 (48). С. 164–176.

10. Остап'як В., Мельник І. Гармонізація публічної політики України з європейським адміністративним простором: виклики та перспективи. *Координати публічного управління*. 2025. № 1 (4). С. 545–560.

11. Про адміністративну процедуру : Закон України від 17.02.2022 № 2073-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2073-20#Text>

12. Council of Europe. Strasbourg : Council of Europe. *12 Principles of Good Democratic Governance*. URL: <https://www.coe.int/en/web/centre-of-expertise-for-multilevel-governance/12-principles>

13. SIGMA, OECD. *The Principles of Public Administration. 2023 edition European Union*. 2023. URL: https://www.sigmaweb.org/content/dam/sigma/en/publications/reports/2023/11/the-principles-of-public-administration_5e68f805/7f5ec453-en.pdf

References:

1. Danilkova A., Shelest Ye. and Mantur-Chubata O. (2026) Vprovadzhennia kontseptsii Good Governance v praktyku publicznego upravlinnia Ukrainy: synerhiia mizhnarodnykh standartiv ta akademichnykh tsinnosti [Implementation of the Good Governance concept in the practice of public administration of Ukraine: synergy of international standards and academic values]. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*, vol. 1, pp. 440–447.

2. Zaitseva M. (2022) Detsentralizatsiia publichnoi vlady Ukrainy v konteksti yevrointehratsiinykh protsesiv [Decentralization of public power in Ukraine in the context of European integration processes]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka. Serii: Mizhnarodni vidnosyny*, vol. 2 (56), pp. 37–40.

3. Kantsur I. H., Hatska L. P. and Mirko N. V. (2022) Shliakh Ukrainy do YeS: reformuvannia derzhavnoho upravlinnia [Ukraine's path to the EU: reforming public administration]. *Infrastruktura rynku*, vol. 68, pp. 3–6.

4. Makarenko O. M., Palahusynets R. V. and Kravchenko O. O. (2023) Analiz problem harmonizatsii zakonodavstva Ukrainy do YeS vprodovzh usoho periodu prahnennia do yevrointehratsii [Analysis of the problems of harmonization of Ukrainian legislation with EU law throughout the entire period of striving for European integration]. *Investytsii: praktyka ta dosvid*, vol. 10, pp. 137–143.

5. Medvedenko I. V. (2025) Stratehichni napriamky rozvytku elektronnoho uriaduvannia v Ukraini v konteksti intehratsii do YeS [Strategic directions for the development of e-government in Ukraine in the context of integration into the EU]. *Tavriyskiy naukoviy visnyk. Serii: Ekonomika*, vol. 26, pp. 352–360.

6. Melnychuk A. (2025) Adaptatsiia publicznego upravlinnia Ukrainy do mizhnarodnykh intehratsiinykh protsesiv (yevropeyskiy kontekst) [Adaptation of public administration of Ukraine to international integration processes (European context)]. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*, vol. 3, no. 2, pp. 208–214.

7. Mishchuk I. V. (2025) Napriamy reformuvannia administratyvno-pravovoho zabezpechennia diialnosti mistsevoho samovriaduvannia v konteksti implementatsii prava YeS [Directions of reforming the administrative and legal support of local self-government in the context of implementation of EU law]. *Analitychno-porivnialne pravoznavstvo*, vol. 5, no. 2, pp. 228–232.

8. Mostovenko O. O. and Zinchenko M. M. (2021) Detsentralizatsiia ta mistseve samovriaduvannia [Decentralization and local self-government]. *Shliakhy pidvyshchennia efektyvnosti budivnytstva v umovakh formuvannia rynkovykh vidnosyn*, vol. 47 (2), pp. 64–71.

9. Nesterovych V. F. and Antonenko M. I. (2024) Detsentralizatsiia u svitli yevrointehratsii: dosvid okremykh krain Yevropy dlia Ukrainy [Decentralization in the light of European integration: the experience of certain European countries for Ukraine]. *Aktualni problemy prava: teoriia i praktyka*, vol. 2 (48), pp. 164–176.

10. Ostapiak V. and Melnyk I. (2025) Harmonizatsiia publichnoi polityky Ukrainy z yevropeiskym administratyvnym prostorom: vyklyky ta perspektyvy [Harmonization of Ukraine's public policy with the European administrative space: challenges and prospects]. *Koordynaty publichnoho upravlinnia*, vol. 1 (4), pp. 545–560.

11. Pro administratyvnu protseduru: Zakon Ukrainy vid 17.02.2022 № 2073-IX [On Administrative Procedure: Law of Ukraine of 17.02.2022 No. 2073-IX]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2073-20#Text>

12. Council of Europe (n.d.) 12 Principles of Good Democratic Governance. Available at: <https://www.coe.int/en/web/centre-of-expertise-for-multilevel-governance/12-principles>

13. SIGMA, OECD (2023) The Principles of Public Administration. 2023 edition. European Union. Available at: https://www.sigmaxweb.org/content/dam/sigma/en/publications/reports/2023/11/the-principles-of-public-administration_5e68f805/7f5ec453-en.pdf

Дата надходження статті: 30.03.2026

Дата прийняття статті: 20.04.2026

Дата публікації статті: 25.06.2026
